

Canisterapeutický výcvik očima přímých účastníků

Ve dnech 1. - 6. 7. 2011 se Barbora Thielová s Derby Fitmin a Rising Gold Star Fitmin a Eliška Olbrichová s Judy Akumulator a Onie Fitmin zúčastnily canisterapeutického kurzu ve Veselí nad Lužnicí, který pořádalo akreditované občanské sdružení HAFÍK jediné v České republice. Spolu s nimi se kurzu účastnilo dalších 16 pesků (od naháče přes border kolie, irské setry, retrievy až po leonbergry). O tom, jak celý kurz probíhal, se můžete dočíst na následujících řádcích.

Hned první den odpoledne nás a naše pejsky čekalo seznámení s prostředím a ostatními týmy. Organizátoři nás uvedli „do obrazu“ shrnutím všeho, co nás čeká a nemine, a na co se máme připravit. Dostali jsme skripta, koupili si sešity a byli připraveni na další den. Hned po prvním odpoledni jsme odcházeli s hlavou jako pátrací balon, a to jsme ještě netušili, že bude hůř.

Druhý den se začínalo procvičením základní poslušnosti pejsků a tréninkem různých speciálních cviků (člověk projíždějící na vozíku, člověk s berlemi a jiné pikantnosti). Po cvičení následovala teorie - Etologie psa a prevence zoonóz. A tak jsme téměř jako ve škole usedli do lavic, poslouchali jsme přednášku a zapisovali vše důležité. Následovala pauza na oběd - takže rychle něco sníst, vyvenčit a pohrát si s hafany a opět pokračování praxe s pejskama, následovala přednáška - Canisterapie u seniorů.

Dopoledne třetího dne bylo zaměřené na komunikaci psů s pejskem a naopak. Vyzkoušeli jsme si reakci pejska na klienta na vozíčku s demencí, na klienta

o berlích, se špatnou koordinací pohybů a chtějícího si pejska pohladit. Těmito simulacemi nás organizátoři testovali - především jak budou pejsci reagovat na náhlé a nezvyklé zvuky a pohyby. Opět následovala teorie, která se pro nepřízeň počasí konala v teplé útulné klubovně tamního psího cvičiště. Po obědové pauze nás opět čekala praktická cvičení, následovala teorie o Prevenci úrazů způsobených psem - tato přednáška byla velmi poučná a všichni jsme se shodli na tom, že toto by si měli vyslechnout všichni majitelé psů a především rodiče dětí.

Čtvrtý den nás ráno čekalo praktické cvičení k teorii z předešlého dne - Prevence úrazů způsobených psem, pak přednáška o lidech se zrakovým a sluchovým postižením. Před obědem jsme byli rozděleni do dvou skupin a naše nervozitka se pomalu začínala ožývat. Jedna skupina měla naplánované praktické nasazení v Domově pro seniory ve Veselí nad Lužnicí. Tam jsem jela já (Bára) s Derbynkou a Goldikem. Bylo zde asi 30 seniorů, zhruba polovina na vozíčkách. Všichni jsme se jim postupně představili a předvedli nějaké kousky našich chlupáčků. Pak jsme šli k seniorům a samostatně s nimi mluvili. To ze mě již prvotní téma opadla, nejvíce mě samozřejmě podrželi Derby s Goldem, kteří se chovali jako profesionálové. Seniori se s pejsky mazlili, hladili je a dávali jim piškoty. Snad všichni zářili radostí a štěstím, někteří zavzpomínali na dobu, kdy měli svoje pejsky a vesele o nich vyprávěli. Klientům jsme na konci poschovávali piškoty do oblečení a pejsci je museli najít. Při loučení jsem si oddychla, že vše dobře dopadlo, a že jsme jim udělali radost (a sami sobě vlastně taky).

Druhá skupina vyrazila na Evropský den žen, který se konal v Hluboké nad Vltavou. Tam jsem zase s ostatními týmy vyrazila já (Eliška) s Judynkou a Oninkou. Čekalo nás 25 dětí, všechny byly hned na úvod poučené jak se mají chovat, když si chtějí pohladit cizího pejska - jak mají postupovat. Jak by se tvářil pes, který by na ně chtěl zaútočit a jak se v takovém případě zachovat. Také se dozvěděly, jaké pohyby, gesta a jiné věci nemají v přítomnosti pejska dělat a proč. Vše bylo názorně předvedeno. Pro děti jsme připravili i zábavnější část, kdy dělaly mezi ležícími pejsky slalom, různě je přeskakovali, podlézali, dělali různé probíhačky, kdy jim pejsci probíhali mezi nohama. Nakonec pejskové ukázali nějaké triky a na rozloučenou se děti mohly s pejsky pomazlit a vyfotit.

Po příjezdu na naši základnu jsme se obě skupiny střetly a zhodnotily své dojmy. Byla to pro nás obě velmi zajímavá zkušenost, ale také velmi náročná. A jak to zvládali pejsci? Zkrátka a jednoduše byli úžasní. Ale i na nich se začínala (jako na všech účastnících kurzu) projevovat únava, především psychická - náročnost výcviku byla opravdu velká. Instruktóři si toho byli vědomi a tak nám dávali prostor na to, abychom si s pejsky mohli pohrát, odreagovat se, aby pejskové měli dostatek odpočinku. Hlíždali, aby pejskové v situacích pro ně neznámých, kde si nebyli moc jisti, byli dobře podpořeni svým pánčkem. Abychom fungovali jako tým, kde se jeden na druhého můžeme spolehnout a vzájemně se podpořit. Pejsci nám museli důvěřovat na 100 % a my jim také, což je u této činnosti to nejdůležitější.

Pátý den byl už náš předposlední den výcviku. Čekal nás test!!! Dopoledne bylo zaměřeno převážně na praxi s pejsky, kdy jsme zkoušeli různé i dosti nepřijemné situace, které nás v praxi mohou potkat. Náročnost jednotlivých situací se den ode dne zvyšovala. Před polednem nás čekala poslední přednáška o polohování, s názornými ukázkami.

Všichni jsme se vrhli na učení, po obědě jsme psali písemný test, který obsahoval všechny informace, které jsme během těch pěti dnů načerpali z přednášek nebo vyčetli ze skript. Opravdu jsme z toho měli hrůzu, informací bylo víc než dost... Test tedy opravdu nebyl jednoduchý, po jeho napsání v nás hlodaly jisté pochyby a nejistota, jak to vlastně dopadne. Následoval ještě pohovor, při kterém jsme se dozvěděli, jak jsme u testů dopadli. A jaký byl výsledek? Teoretickou část jsme obě úspěšně SPLNĚLY!! HURÁ. Jenomže ještě nebylo všemu konec, následující den na nás čekala praktická část. Večer

jsme si udělali táboráček, kde jsme si my pánečkové mohli oddechnout, že jsme to těm našim pejskům nepokazili. Další den už byl jen na nich.

Den šestý, den loučení, den poslední praktické zkoušky. Zkouška začala nástupem, kde nám bylo přibližně řečeno, jakým způsobem bude zkouška probíhat a jak se bude hodnotit. Začínalo se skupinovými cviky, následovala reakce na cizí psy, kočárky, kola, berle, vozíky, deštníky, nezvyklé zvuky, na všechno, co by mohlo pejsky při canisterapii potkat. K nejtěžšímu patřil klient na vozíčku s nekoordinovanými pohyby a jeho náhlé a nečekané vřísknutí, zkoušení těsného objetí, a ne až tak příjemné hlazení, tlak na psa byl víc než enormní. Naši pejsci to ale zvládli s naprostou jistotou. Byla jsem velmi pyšná především na Goldíka, který i přes svoji špatnou zkušenost a mládí vše zvládl levou zadní. Na závěr jsme dostali certifikáty, vysloužené postroje s vodítkem a trička s logem Hafík. Také všichni dostali dárky od naší firmy Dibaq, které jsme s sebou dovezli. Následovalo smutné loučení, byl to super týden s užasnou partou. A našim instruktorkám patří jedno velké DÍÍÍÍKY!

Děkujeme také naší firmě, která nám tento výcvik umožnila. Tím se z nás stali akreditované canisterapeutické týmy.

Za CHS Fitmin

Barbora Thielová a Eliška Olbrichová